

**EIROPAS KONVENCIJA PAR KOMPENSĀCIJĀM
VARDARBĪGOS NOZIEGUMUS CIETUŠAJIEM**

European Convention on the Compensation of Victims of Violent Crimes
Strasbūra 1983.gada 24.novembris

Šo Konvenciju parakstījušās Eiropas Padomes dalībvalstis,

uzskatot, ka Eiropas Padomes mērķis ir sasniegt lielāku vienotību starp tās dalībvalstīm ;

uzskatot, ka vienlīdzības un sabiedriskās solidaritātes dēļ ir nepieciešams risināt jautājumu par vardarbīgos noziegumos cietušajiem, kas guvuši miesas bojājumus vai veselības traucējumus, un par tām apgādājamām personām, kuru apgādnieki gājuši bojā šādu noziegumu rezultātā;

uzskatot, ka ir nepieciešams uzsākt vai attīstīt shēmas, kā valstis, kuru teritorijā notikuši šādi noziegumi, izmaksā kompensācijas cietušajiem, īpaši gadījumā, ja vainīgā persona nav identificēta vai tai nav attiecīgo līdzekļu;

uzskatot, ka ir nepieciešams noteikt minimālos noteikumus šajā jomā;

ievērojot Eiropas Padomes Ministru komitejas 27. (77.) Rezolūciju par kompensācijām noziegumos cietušajiem;

ir vienojušās par sekojošo:

I daļa
Pamatprincipi

1.pants

Puses apņemas veikt pasākumus, lai iedzīvinātu šīs Konvencijas 1.daļā izklāstītos principus.

2.pants

1. Ja kompensācija nav pilnībā pieejama no citiem avotiem, valsts piešķirs līdzekļus kompensācijām:

a tām personām, kas guvušas nopietnus miesas bojājumus vai veselības traucējumus, kas tieši saistīti ar tīšu vardarbīgu noziegumu;

b to personu apgādājamiem, kas gājušas bojā šādu noziegumu rezultātā.

2. Kompensācija tiek izmaksāta augstāk minētajos gadījumos pat, ja noziedznieku nav iespējams tiesāt vai sodīt.

3.pants

Kompensāciju izmaksā tā valsts, kuras teritorijā noziegums noticis:

a šīs Konvencijas dalībvalstu pilsoņiem;

b visu Eiropas Padomes dalībvalstu pilsoņiem, kas ir tās valsts pastāvīgie iedzīvotāji, kuras teritorijā noziegums izdarīts;

4.pants

Kompensācija atkarībā no izskatāmās lietas sedz vismaz sekojošo: ienākumu zudumu, ārstēšanās, hospitalizācijas un bērnu izdevumus, kā arī - attiecībā uz apgādājamām personām - uzturlīdzekļu zudumu.

5.pants

Kompensācijas shēma var, ja nepieciešams, jebkuram no kompensācijas elementiem noteikt maksimālo līmeni un minimumu, par kuru mazāka kompensācija netiek piešķirta.

6.pants

Kompensācijas shēma var paredzēt laiku, kurā jāpiesakās kompensācijas saņemšanai.

7.pants

Kompensāciju var samazināt vai pat atteikt, ievērojot tās pieprasītāja finansu stāvokli.

8.pants

1. Kompensācija var tikt samazināta vai atteikta, ievērojot cietušā vai pieprasītāja uzvedību pirms vai pēc nozieguma vai tā laikā, vai saistībā ar ievainojumu vai nāvi.

2. Tāpat kompensācija var tikt samazināta vai atteikta, ievērojot cietušā vai pieprasītāja iesaistīšanos organizētajā noziedzībā vai dalību organizācijā, kas veic vardarbīgus noziegumus.

3. Kompensācija arī var tikt samazināta vai atteikta, ja atlīdzība vai pilnīga atlīdzība būtu pretēja taisnīguma izpratnei vai sabiedriskajai kārtībai (ordre public).

9.pants

Lai izvairītos no divkāršas kompensācijas, valsts vai attiecīgā iestāde var atskaitīt no piešķirtās kompensācijas vai atprasīt no personas, kam izmaksājama kompensācija, jebkuru naudas līdzekļu summu, kas saistībā ar ievainojumu vai nāvi saņemta no vainīgās personas, sociālās nodrošināšanas vai apdrošināšanas vai no jebkura cita avota.

10.pants

Valsts vai attiecīgā iestāde var izmaksātās kompensācijas apjomā pārņemt tās personas tiesības, kas saņēmusi kompensāciju.

11.pants

Katra puse veiks nepieciešamos pasākumus, lai iespējamajiem kompensācijas pieprasītājiem nodrošinātu informācijas pieejamību par tās shēmu.

II daļa

Starptautiskā sadarbība

12.pants

Ievērojot starp līgumslēdzējām valstīm noslēgto divpusējo vai daudzpusējo līgumu par savstarpējo palīdzību piemērošanu, katras puses kompetentās iestādes pēc otras puses attiecīgās iestādes lūguma sniegs maksimālo iespējamo palīdzību sakarā ar šajā Konvencijā skartajiem jautājumiem. Šim mērķim katra līgumslēdzēja valsts nozīmēs galveno iestādi, kas saņems un rīkosies ar šādiem palīdzības lūgumiem, un, iesniedzot glabāšanā ratifikācijas rakstu, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, informēs par to Eiropas Padomes ģenerālsekretāru,.

13.pants

1. Eiropas Padomes Noziedzības problēmu Eiropas komiteja tiks informēta par šīs Konvencijas piemērošanu.
2. Šim mērķim katra puse iesniegs Eiropas Padomes ģenerālsekretāram jebkādu ar to saistīto informāciju par savas valsts likumdošanas vai regulējošiem noteikumiem attiecībā uz šajā Konvencijā skartajiem jautājumiem.

III daļa

Nobeiguma noteikumi

14.pants

Šī Konvencija ir atklāta parakstīšanai Eiropas Padomes dalībvalstīm. Tā ir jāratificē, jāpieņem vai jāapstiprina. Ratifikācijas raksti un pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumenti nododami glabāšanā Eiropas Padomes ģenerālsekretāram.

15.pants

1. Šī Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko 3 mēnešu termiņam pēc dienas, kurā trīs Eiropas Padomes dalībvalstis ir saskaņā ar 14.panta noteikumiem izteikušas savu piekrišanu tikt saistītām ar Konvenciju.
2. Attiecībā uz jebkuru dalībvalsti, kas vēlāk izsaka piekrišanu tikt ar to saistītai, Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko 3 mēnešu termiņam kopš dienas, kad iesniegts ratifikācijas raksts vai pieņemšanas vai apstiprināšanas dokuments.

16.pants

1. Pēc šīs Konvencijas stāšanās spēkā Eiropas Padomes Ministru komiteja var uzaicināt jebkuru valsti, kas nav Eiropas Padomes dalībvalsts, pievienoties šai Konvencijai. Šāds lēmums par uzaicināšanu ir jāpieņem ar vairākumu, ko nosaka Statūtu 20.d.pants un to valstu vienbalsīgu balsojumu, kas piedalās Komitejas darbā.
2. Attiecībā uz jebkuru pievienojušos valsti Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko pēc viena mēneša termiņa beigām pēc pievienošanās dokumenta iesniegšanas Eiropas Padomes ģenerālsekretāram.

17.pants

1. Jebkura valsts parakstīšanas laikā vai iesniedzot ratifikācijas rakstu vai

pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var noteikt teritoriju vai teritorijas, uz kurām šī Konvencija ir attiecināma.

2. Jebkura valsts var jebkurā vēlākā laikā ar Eiropas Padomes ģenerāļsekretāram adresētu deklarāciju attiecināt šīs Konvencijas piemērošanu uz šajā deklarācijā minēto teritoriju. Attiecībā uz šādu teritoriju Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko pēc viena mēneša termiņa beigām pēc tam, kad Eiropas Padomes ģenerāļsekretārs šādu deklarāciju ir saņēmis.

3. Jebkura deklarācija, kas izdarīta saskaņā ar divām iepriekšējām daļām var - attiecībā uz šādā deklarācijā minēto teritoriju - tikt atsaukta ar ģenerāļsekretāram adresētu paziņojumu. Atsaukums stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko pēc sešu mēnešu termiņa beigām pēc tam, kad ģenerāļsekretārs šādu paziņojumu saņēmis.

18.pants

1. Jebkura valsts parakstīšanas laikā vai iesniedzot ratifikācijas rakstu vai pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var paziņot, ka tā izdarīs vienu vai vairākas atrunas.

2. Jebkura šīs Konvencijas dalībniece, kas izdarījusi atrunu saskaņā ar iepriekšējo daļu, var to pilnībā vai daļēji atsaukt ar Eiropas Padomes ģenerāļsekretāram adresētu paziņojumu. Atsaukums stājas spēkā dienā, kad ģenerāļsekretārs ir to saņēmis.

3. Puse, kas ir izdarījusi atrunu attiecībā uz jebkuru šīs Konvencijas noteikumu, nedrīkst šī paša noteikuma piemērošanu pieprasīt no otras puses; tomēr puse, ja tās atruna ir daļēja vai nosacīta, var šāda noteikuma piemērošanu pieprasīt tiktāl, ciktāl tā pati ir to pieņēmusi.

19.pants

1. Ikviens puse jebkurā laikā var denonsēt šo Konvenciju ar Eiropas Padomes ģenerāļsekretāram adresētu paziņojumu.

2. Šāda denonsācija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko pēc sešu mēnešu termiņa beigām pēc tam, kad ģenerāļsekretārs šādu paziņojumu saņēmis.

20.pants

Eiropas Padomes ģenerāļsekretārs paziņo Padomes dalībvalstīm un jebkurai valstij, kas pievienojusies šai Konvencijai, par:

a katru parakstīšanu;

b katra ratifikācijas raksta vai pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu nodošanu glabāšanai;

c katru šīs Konvencijas spēkā stāšanās datumu saskaņā ar 15., 16. un 17.pantu;

d jebkuru citu aktu, paziņojumu vai saraksti saistībā ar šo Konvenciju.

Apstiprinot to, apakšā parakstījušies attiecīgi pilnvarotie ir parakstījuši šo Konvenciju.

Parakstīta Strasbūrā 1983.gada 24.novembrī, angļu un franču valodā, abiem tekstiem esot ir vienlīdz autentiskiem, vienā eksemplārā, kas tiek glabāts Eiropas Padomes arhīvā. Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs izsūta apstiprinātas kopijas katrai Eiropas Padomes dalībvalstij un katrai valstij, kas uzaicināta pievienoties šai Konvencijai.